

# Küçük Deniz Samuru'nun Arkadaşı



Aysel Banu YAVUZAL

# **Küçük Deniz Samuru'nun Arkadaşı**

Aysel Banu YAVUZAL



Suyun binlerce küçük yıldız gibi parıldadığı aydınlık, büyülü bir koyda, Pip adında oyunbaz bir deniz samuru yaşırdı. Pip küçük ve yuvarlaktı; yumuşak, çikolata kahvesi tüyleri ve kocaman, parlak kara gözleri vardı. Her sabah Pip sırtüstü suda yüzer ve minik patilerini gökyüzüne doğru çırpardı. Koy, keşfedilecek harika şeylerle doluydu.



Pip koyunu her şeyden çok severdi. Dalgaların arasında taklalar atar, minik oklar gibi hızla geçen gümüş balıkların peşinden giderdi. Uzun beyaz bıyıkları yeni bir şey bulduğunda hemen kıpırdardı. "Maceraya ne güzel bir gün," dedi Pip başının üstündeki martılara. Sonra suda daha önce hiç görmediği bir dalgalanma fark etti.



Pürüzsüz ve gümüş grisi bir şey dalgaların arasında süzülüyordu. Kocaman, yumuşacık kara gözleri ve bıyıklı bir burnu vardı; suyun içinde yumuşak gri bir gölge gibi ilerliyordu. "Merhaba!" diye seslendi Pip, daha yakına yüzerek. "Ben Pip. Sen kimsin?" İnce yapılı yaratık kocaman bir fok gülümsemesiyle gülümsedi. "Ben Splash," dedi. "Bu koya yeni geldim."



Pip heyecanla kıpırdandı. "Yeni bir arkadaş! Buradaki en güzel yerleri ben bilirim." Splash güldü; çakıl taşlarının üzerinden akan su gibi köpüklü bir sesti. "O zaman bana göster!" dedi. Böylece iki yeni arkadaş yan yana yüzdüler; Pip sırtüstü suda salınıyor, Splash ise dümdüz süzülüyordu. Giderlerken pırıl pırıl su her yanlarında dans ediyordu.



Mor midyeler ve minik turuncu denizyıldızlarıyla kaplı kayaların yanından yüzdüler. Pip, Splash'e sırtüstü nasıl yüzeceğini gösterdi; Splash de Pip'e nasıl yavaş ve zarif bir daire çizerek döneceğini gösterdi. "Dönmekte çok iyisin," dedi Pip. "Sen de sırtüstü yüzmekte çok iyisin," dedi Splash. İkisi de kıkırdadı ve koy, içinde iki arkadaş olunca daha sıcak ve daha mutlu hissettirdi.



Birden Pip'in burnu kıpırdadı. "Şunu kokluyor musun?" diye sordu. "Yeşil, taze ve gizemli kokuyor." Splash bıyıklı burnuyla havayı kokladı. "Evet!" dedi. Kokunun peşinden büyük gri bir kayanın yanından geçtiler; orada su daha da berrak ve pırıltılıydı. "Bak!" diye fısıldadı Pip. "Burayı daha önce hiç görmemiştim."



Kayanın arkasında gizli bir yosun bahçesi vardı. Uzun yeşil yosunlar hafif bir esintideki ağaçlar gibi salınıyor, minik balıklar yaprakların arasında uçan mücevherler gibi parıldıyordu. "Oo!" diye soluğu kesildi Splash'ın. "Çok güzel." Pip suda mutlulukla ters döndü. "Gizli bir yosun bahçesi! Bütün koyun en harika sırrı bu," dedi.



İki arkadaş bahçeye yavaş ve dikkatli bir şekilde yüzdüler. Parlak turuncu balıklar onlara göz attı. Küçük bir yengeç kıvrık bir yaprağın altında yan yan kaçtı. "Merhaba," dedi Splash herkese kibarca. "Barış içinde geliyoruz." Bahçe pırıldayıp ışıldadı, sanki ziyaretçileri olduğu için mutluydu. Pip kendini bir hazine sandığının içinde yüzüyormuş gibi hissetti.



Sonra Pip dipte parlayan bir şey gördü. "Şuna bak!" dedi. Işıktaki renk değiştiren pürüzsüz, yuvarlak bir kabuktu. Ama iki büyük kayanın arasına sıkışmıştı. Pip minik patileriyle çekti. "Kımıldamıyor bile!" dedi. Splash pürüzsüz yüzgeçleriyle denedi. "Çok sıkışmış," dedi. "Hmm."



"Belki birlikte itebiliriz," dedi Pip. Böylece Pip bir taraftan itti, Splash diğer taraftan çekti. Ama kabuk sıkışmış kaldı ve iki arkadaş burun buruna geldi. "Ay!" dedi Pip. "Bu gıdıklandı!" dedi Splash gülerek. Yeniden denediler ama olmadı. "Bu zor bir sorun," dedi Pip burnunu ovuşturarak.



"Düşünelim," dedi Splash sakince. Kıpırdamadan suda durdu ve yumuşak kara gözleriyle kayalara baktı. "Kayaların üstü geniş," dedi. "Sen kabuğu aşağı itersen, ben de alttan çekebilirim." Pip başını salladı. "Bu planı sevdim! Birlikte deneyelim." Derin bir nefes aldı ve hazırlandı.



Pip kabuęu iki patisiyle ařaęı itti, Splash de alttan usulca çekti. "Bir, iki, üç!" diye seslendi Pip. Pat! Parlak kabuk kurtuldu ve yukarı süzöldü. Splash onu burnunda yakaladı ve orada dengeledi. "Bařardık!" diye sevindi Pip. Birbirlerinin etrafında mutlu, sıçrayan bir dansla döndüler. Takım çalışması bunu kolay ve eğlenceli hale getirmişti.



Kabuk, yosunların süzgecinden geçen ışıktaki parıldayarak minik bir gökkuşağı gibi renkleri saçtı. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün!" dedi Pip. "Ve bunu birlikte başardık." Splash başını salladı. "Birbirimize yardım etmek her macerayı daha eğlenceli kılar," dedi. Her yanlarında gizli yosun bahçesi pırıldadı ve minik balıklar mutlu daireler çizerek yüzdü, sanki onlar da kutluyordu.



O günden sonra Pip ve Splash en iyi arkadaş oldular. Her sabah pırıl pırıl koyu keşfettiler ve her zaman birbirlerine yardım ettiler. Pip yosunlara dolandığında Splash onu çözdü. Splash en sevdiği kayayı bulamadığında Pip onu keskin minik burnuyla buldu. Birlikte harika bir takımdılar.



Sık sık gizli yosun bahçesine geri yüzdüler ve her zaman birlikte yeni şeyler denediler. Bazen minik balıklarla yarıştılar. Bazen tam dengelenmiş kabuk kuleleri yaptılar. "İki kişiyle daha kolay," dedi Pip. "Ve çok daha eğlenceli," dedi Splash. Büyülü koy her yanlarında pırıldadı ve iki arkadaş olabilecek en mutlu haldeydiler.



İşte küçük deniz samuru ve arkadaşının hikâyesi bu. Zor bir sorunu paylaştığında o kadar da zor olmadığını öğrendiler. Gizli bir yosun bahçesinin, gösterecek birileri olduğunda iki kat harika olduğunu öğrendiler. En önemlisi, dostluğun ve takım çalışmasının her macerayı en güzel gün yaptığını öğrendiler.